

Жио-ели-тели-месаилъ

Гласъ Божий

Така се клѣхъ върень ли си.

Съ правда ще се утвърдишъ.
ЕМАНОИЛЪ.

Любовта е изворъ; тя живота ражда. Нему тя вдъхва свята длъжностъ, напрѣдъ да върви. Нагорѣ къмъ доброто да се стреми. Това тя върши непрестано, като нежна майка въ душата

человѣческа. Тя постоянно посяжда скромни малки сѣмена на благи чувства, съ благи добрини. Тази тайна, който разбира, той ще своята душа да остави вѣчно да се полива отъ небесната

утренна роса. А пъкъ слънцето на живота, то ще о врѣме человѣка да озари и въ душата му да повдигне и оплодотвори всички плодови сѣменни истини и добрини.

Стара-Загора
Печатница „Напрѣдъкъ“

1912

Тайнитъ на духа.

„Ла Елохимъ Хахарецъ.“

Онзи който стои ще устои; и твърдия въ истината, ще е твърдъ винаги. Затова братия мои съобразявайте живота си съ закона на благодатъта Господня. Бъдете готови да услужите на всѣко добро и благо дѣло, понеже това е волята на Отца вашего, който е горѣ на небето. Затова прѣпашете чрѣслата си съ правда и пригответе сърцата си въ святосъ, за да сте готови да служитѣ на вѣλικото дѣло на което Богъ на силитѣ скоро ще ви призове. Защото, Богъ който се е открилъ не ще ли да покаже своята сила, своята слава, своето величие? Не ще ли да изяви своята благосклоность, благость, дълготърпение, своята велика и неизмѣрима любовь? Да, безъ всѣко съмнение. Защото кой е онзи който ще се испречи и ще му забрани да не струва онова що е неговата блага воля? Нима той трѣбва да се съобразява съ чловѣческитѣ постановления и чловѣческитѣ закони? То се разбира че не. То ще бжде богохулно да се стараемъ да ограничимъ неговитѣ възнамѣрения и желания, понеже онова което той желае да прави колкото и да ни се вижда противно

и разрушително за нашето лично щастие, е най-доброто, е най-благого, което неговата любов извършва за вѣчното добро и благодѣнствие на нашата душа. Защото не е добъръ и великъ онзи който самъ мисли, — че е такъвъ, но онзи за когото истината гласи. И тъй нека се въоръжимъ съ величието на истинското търпение да понесемъ всичко за неговата слава. Защото който понася, поношения отъ любовъ за неговото име, прѣбжда въ него самаго. А който прѣбжда въ него, прѣбжда въ неговата слава. А славата на отца е истинската слава на живота. И тъй, онова което любовта върши е винаги славно и вѣлико, защото тя е изпълнението на закона. А царството Господне е вече дошло въ сила и затова всичката земя трѣбва да се изпълни отъ величието на неговото присѣствие. Мъдростъта му трѣбва да обърне и завладѣе всѣкой умъ, а любовтъта му, приготвенитѣ сърдца; тъй щото Господъ да царува винаги съ своя избранъ родъ. Часътъ приближава и не е далечъ отъ вази, когато ще бждитѣ призовани да се обедините съ него въ едно тѣло, единъ духъ, единъ умъ, едно сърдце и душа. Тогава ще се изпълни обѣщанието заедно съ Господа и ведно въ господа. Радвай се земя и вѣсели се небе за твоитѣ избрани.

Затова изпитванието на всѣко добро нѣщо е необходимо за успѣхътъ на духовния животъ, а знанието на съвършеното вѣчно добро е самия пжтъ за

въздигане на душата и нашия умъ, сърдце и духъ къмъ небето. Понеже, знанието за истинитѣ на този вашъ животъ сж свѣтилници, водящи звѣзди за мѣстото на онзи животъ въ когото пълнота царува.

Слѣдователно, всѣкой които се насили, или си даде усилие да придобие необходимитѣ сили за да влезе „грабва го“ или както е казано; „Царството Божие на сила се взема, и които се усилиятъ го грабватъ“. Въ тия думи се съдържа велика истина. За да придобиемъ обещанието трѣбва да станемъ мъже. Необходимо е едно корено приготвление; т. е, както израилъ който робува въ египетъ и слѣдъ 400 години получи отговоръ на обѣщанията дадени Авраму за Ханаанъ. Той трѣбваше сега да излѣзе отъ земята на Фараоновото робство подъ прѣдводителството на Мойсея, да премине прѣзъ червеното море, една отъ голѣмитѣ спънки за обѣщанието, и не само това, Израилъ който не бѣше още доволно силенъ духовно, трѣбваше да чака още четиредесетъ години слѣдъ приминувавието въ пустинята, до катъ стане силенъ да грабне наслѣдието чрѣзъ сила. Сила бѣше необходима, защото неприятеля се бѣ загнѣздилъ, завладалъ това обѣщание до като Израилъ бѣ още младенець, но сега въ пълното си възрастие той трѣбваше да придобие обещанието си на отца си Авраама чрѣзъ силата на своята мишца. По сжщий начинъ и ний трѣбва да

завладѣемъ „Царството Божие“ на земята съ сила и дух и да изгонимъ неприятеля вънъ отъ прѣдѣлитѣ на това царство. Врѣме е вече да трѣгнемъ прѣзъ пустинята, да прѣминемъ рѣката Йорданъ и да вземемъ чрѣзъ сила земята и да я направимъ вѣчно наслѣдие на свѣтиитѣ, на Господа, наречени царе и свѣщеници, царе на доброто, а свѣщеници на истината.

Ето той иде да посѣти земята. Денътъ на неговото посѣщение ще бжде день страшенъ. Всичкитѣ крайща на земята ще бждатъ изпълнени отъ силата и славата на неговото присѣствие и ще сѣдне като който топи и чисти срѣбро; и ще очисти чловѣческитѣ синове, и ще ги притопи както злато и срѣбро, и ще принасятъ Господу приношения съ правда.

О, народъ и народи, вий които спите — събудете се и пригответе се за да посрѣщнитѣ Господа Бога на силитѣ. Защото Богъ нашъ нѣма да пощади нечестивитѣ. Царството му на земята ще бжде царство на миръ и правда. Синове чловѣчески, синове Божий, пригответе сърдцата си за да го посрѣщнитѣ и приемите въ сила и слава. Колко сж сладки мислитѣ Господни! Колко сж велики неговитѣ възжеления и възнамѣрения! Господъ иде да се възцари и да очисти земята отъ неправдата. Защо така говори Господъ; ето посрѣдъ вази стои единъ ко-

гото Богъ помаза за царь и когото вий още не познавате, понеже е скромень и смирънь по сърдце. Но Богъ ще го възвиши съ своята дѣсница, за да познаете всички, че той е Богъ всемждъръ, Богъ всеблагъ, Богъ великъ и славень. Затова пригответе се отъ дълбоченитѣ на душата си. Поклонете му се вий които го любите, благословете го въ духтъ си. Ей Господи ела, ний ето те очакваме, да бжде всичко споредъ желанията на душата ти, и споредъ благата ти воля. Възвѣсели ся ти който си избранъ отъ Господа и възпѣй на Бога; понеже прослави се Господъ. Враговетѣ му сж паднали вече, веригата за безаконий е готова и бездната чака да го приеме, и да го върже за тысящи години. Ето ще се сжди Господъ съ този родъ при въдворяването на своето царство. Радвай се Сионе денътъ на спасението ти изгрѣ.

Ето това е словото Господне. Не е ли той що е родиль чрѣзь духа си своя избранъ родъ, — священици и царе Богу, за да му слугувать винаги съ чистота и святость? Господъ зове, имали нѣкой да слуша и внимава въ сърдцето си за думитѣ на устнитѣ му? Чуй и разбери що говори Господъ. Не постави ли завѣта на своето царство за да въдвори миръ и любовь помежду синоветѣ чловѣчески? Но ето тѣ сж възмнйли въ сърдцето си, че постановленията и пѣтищата Господни сж суетни. Нѣмать

изгледъ на величественостъ. Родъ блуденъ и глупавъ, кой е силенъ, който дѣйствува въ видъ, или който дѣйствува въ духъ и сила за да произведе редътъ, да въдвори мирътъ, да въведе любовта и да подкрѣпи славата на живота? Вашитѣ размишления сж суета прѣдъ Менѣ и постановленията ви сж безакония противъ благиятъ Ми духъ. Нѣма вече да търпя прищевкитѣ ви да се дигате и охувате святото ми име чрѣзъ което ви съмъ защищавалъ и крѣпилъ. Дано да се върнѣхте отъ гнуснитѣ си пжтища и да познаете Господа и да го приемѣхте въ сърдцето си; има ли другъ освѣнъ него, който може да благославя и дава животъ? Както е слънцето за земята, не е ли Господъ така за людитѣ си? Ето той е и повече отъ това. Защо търсите Господа тамъ отъ гдѣто нѣма да дойде? Ето той е прѣдъ вази, чака да го познайте, той е като женихъ, който чака да го познае тази къмъ която е привързана душата му. Но ето сърдцето на невѣстата не познава още образа на своя любезенъ на своя Господъ, царь и свѣщеникъ Богу. Но ето той нѣма да чака да бжде познатъ че тогава да дойде; ето той вече иде въ сила и сдава отъ горѣ за да постави вѣчната воля на Бога Отца за вѣченъ законъ, за да покаже чрѣзъ сила, духъ, знамения и знания що е благата воля на Мели Иелохимъ — Иехова. Пригответе се вече за денътъ Господенъ.

Бъдете трезвени, покайте се отъ безаконията си, да не бѣ да ви намѣри тоя день и да ви постигне участъта на нечестивитѣ. Работете не за това що погинва, но за това що прѣбжда; говорете, възвисете гласътъ си и възтръжете съ силенъ гласъ за да се чуе името ми. Не мълчете, но рбовтете за наслѣдието което Господъ носи отгорѣ за своите люди, за своите сестри и братия. Ето Господъ стои прѣдъ васъ, той е благъ, кроткъ и смиренъ по сърдце, но скоро ще се облече въ одеждата на Бога святаго. Ето Словото Божие, духътъ на завѣта. Радвай се ти който познавашъ Господа и който си познатъ и избранъ отъ вѣки. Благословенъ Господъ Богъ нашъ Отецъ.

Ида, говори Господъ, направете правъ пѣтъ за царството на мира, за царството на правдата. Ето завѣтното обѣщание, което е отдавна очаквано; възвѣстяването на синоветѣ Божии — синовете на вѣчната любовъ които зова мои братя. Затова синове чловѣчески внимавайте на дѣлата си. Нѣма вече да приема отъ ржката ви поношенията — денътъ на искуплението за умилоствление и примирение съ Бога Отца на всичкитѣ вѣкове, ида пакъ но не като искупитель, не като жертва за поругание, но като Господъ, като вѣченъ царъ на всѣка правда, да посѣтя земята съ жезалъ желѣзенъ, да съкруша всѣкъ горделивъ що се дига, и ще измѣта и пре-

мета всички що господаруватъ съ неправда. Нѣма вече да търпя този родъ лукавъ и прѣлюбодѣень, който осквернява и бѣзчести свято то ми име за суетно щеславие, защото всѣкой гледа да измами и подкопае живота на ближния си, — на своя братъ. Въ кое име се вършатъ днесъ всичкитѣ безакония, ако не въ моето — ? Това ли ще наречете любовь за брата ви, за вашия небесень и благъ Отець? Живъ съмъ. Азъ ще поямъ, ще истребя всѣка нечестива душа. Въ деньтъ въ който ви посѣтя ще познаете силата на думитѣ ми, защото празността и голословията на думитѣ ви станаха ми утегчитѣлни.

Богъ нѣма да измѣни своитѣ възнамѣрения, нито ще се повърне отъ пѣтьтъ на своитѣ мисли. Господъ ще дойде отъ своето свято мѣсто отъ жилището на праведнитѣ си чрѣзь пѣтьтъ на истината. Всѣко приготвено сърдце, всѣка любяща душа ще стане жилище гдѣто Господъ ще се спре да вечеря и да се развесели съ своя избранъ. Той ще бжде женихъ идящъ да възвѣси, че трапезата за брачния съюзъ е готова и всѣки който люби истината да дойде на вѣликата вечеря на Бога, нашия Отець, защото така говори Богъ Иехова: гладний ще се насити, и плачуции ще се развѣсели и съкрушений духомъ ще се благослови; защото Азъ Богъ единъ, и нѣма кой да ме въспре, ето ще кажа, и ще бжде; ще рекж и ще стане, ето Азъ се клѣхъ въ свято то

си име и нѣма да, се измѣни думата ми; ще изведа своитѣ чада, синове и дѣщери, и ще ги облѣка въ прѣкрасни одежди, които никога нѣма да овехтеятъ, и ще туря вѣнци на главитѣ имъ, и ще дамъ китара въ ржцѣтѣ имъ, и ще ги развеселя съ пълнотата на вѣселието като Богъ: ще ги науча да пѣятъ и свирятъ всичко що моята вѣчна любовъ ражда за тѣхното добро. А слѣдъ ония дни когато небето и земята прѣиде, и новитѣ небеса, и новата земя се явятъ, ще ги поставя царе и свещеници да ми слугуватъ въ вѣкъ. Сега синове чловѣчески, кое е по-добро? На себе си ли да слугувате или на мене? Ако служите на себе си, и на този разблуденъ свѣтъ, който се е покварилъ до коститѣ въ порокъ и безаконие; истина ви казвамъ въ грѣховетѣ и безаконията си ще умрете, и името ви вѣчно ще се погребее съ васъ наедно. Защото нима, има кой да ви помене. Всичката ви суетна мъдрость и знания ще васъ да пояде. Но истина ви казвамъ, като Богъ, като създателъ, като Отецъ на праведнитѣ духове, че всякой който отпомежду васъ внимава на мойтѣ думи и на менъ слугува, ще има животъ изобилно, защото не съмъ ли Азъ самъ животъ? Не го ли ражда моя духъ свѣтъ? Не съмъ ли единии Богъ който дава истинска мъдрость, истинско знание, които сж свѣтилници и сжща радость на душата? Но има мнозина изъ помежду ви, които се

стараятъ да осуетятъ моитѣ пѣтища, да заблудятъ своитѣ братия; да имъ турятъ иго тѣжко на душата за носяние. Тѣ постоянно се трудятъ, моето име отъ душата която съмъ родилъ, да истласкатъ. Но глупци, какво очаквате да придобиете отъ своя нечестивъ трудъ? Прѣдставете си, ако имахте сила да прѣмахнитѣ слънцето което съмъ поставилъ, на какво би замѣзала земята? И нима мислитѣ, по-добри ли слѣдствия ще послѣдватъ? Кажете ми отъ гдѣ сте продобили тая мъдрость, и кой ви е убѣдилъ на опитъ, че добро ще послѣдва? Кой ще е другъ, ако не баща ви, дявола, (който отъ начало е лъжець и когато може отъ своето си лъже? Питамъ ви защо се самооблощавате съ думи, които не разбирате и непроумѣвате? Не стои ли достойността на ума въ височината, дълбочината и широчината на мислитѣ и тѣхното истинско разумѣние? Но ако мислитѣ ви нѣматъ никаква височина, дълбочина и ширина, тогава гдѣ стои прѣвъзходството на вашия умъ? А при това ставате и учители, за да забуждавате и другитѣ; та какво знайтѣ, и какво ще учитѣ? Нѣма душа, и мене ме нѣма, значи че нѣма умъ, че моя духъ не сѣществува, че да живѣешъ добрѣ, да любишъ истината — е суета. Яжъ и пий, това е то цѣльта. Но това мъдрость ли е? Не занаете ли, че отъ създание мира всичкитѣ живи сѣщества ядѣтъ пиятъ, и то безъ да сѣ знаели вашата мъдрость,

че това е то цѣльта? Но тогава спорѣдъ мъдростъта, си, защо не ядете и пиете само, ами и ходитѣ да гъгнитѣ и брацолевитѣ съ думи неизбрани? Незнаете ли, че мислението, говорението и доброто, друга имъ е цѣльта. Ето менъ ми дотегна да ви слушамъ да питате: гдѣ е Богъ, гдѣ съмъ Азъ? Неразбирате ли, че съмъ близо и далечъ? Ето онзи който движи, който върши, който ражда, който ви кара да мислите и правите добро: то съмъ Азъ Богъ вѣликий. Ето всѣки день идвамъ рано при вази, и по всѣкой начинъ добъръ и благъ се старая да посѣя по нѣщо добро, да подбудя нѣкоя блага и възвишена мисль за собственото ви добро. Ето желая да ви направя съпричастници на своя животъ, но вий постоянно се противите, постоянно ме огорчавате съ мислитѣ и дѣлата си. Ако дѣйствувамъ съ благость, мислите че е слабостъ въ менъ. Ако дѣйствувамъ съ сила, мислите, че съмъ грубъ, подобенъ на вази. И оправдавате се съ мъдростъта си. Но знайте, че ще ви сждя спорѣдъ дѣлата ви, и ще ви въздамъ споредъ дѣянията ви.

Мой Боже! Това е истинно. Хвалете Господа чудесенъ? — Ето Господъ не ще да се бави отъ сега за дълго, но ще извърши добрата си воля къмъ тогова когото е избралъ, къмъ тогова който познава Господа. Защото Богъ нашъ е неизмѣненъ, любовта му пребждва въ вѣки. Понеже къмъ когото благоволява,

благоволява по духъ. Ето Богъ те е поставилъ царъ на вѣковетъ. Въ рѣцѣтъ ти е прѣдалъ сила и власть за да сѣдишь народитъ съ правда. Макаръ сега и да си скромень и незабѣлѣзанъ по видъ, но духомъ си вѣликъ; и трѣбва да бѣдешъ скритъ отъ погледитъ на свѣта до катъ Богъ твой въстанови своятъ тронъ надъ народитъ. Тогава ще царувашъ въ сила и святось въ правда и миръ; защото нечестивитъ ще бѣдатъ низринати. „Мели лемель савать меномъ, Аваримъ гемель бидено итафать“ — А —

Пропадна сина на нечестието, защото Господъ е слѣзълъ да се сѣди, — да възвѣсти, че той не е мъртавъ, но живъ! Защото той отсега нататкъ ще изпълни земята съ знание. Ще въздигне и въдвори правдата си, любовта му ще роди истината, Господъ ще се укрѣпи като силенъ за бранъ. Всѣкой угнетень, ще бѣде подкрѣпенъ. Огорчений духомъ, ще бѣде утѣшенъ. И както майка милва свойтъ си, така и Господъ ще помилва онзѣи които го чакать. Отъ сега нататкъ съ думи нѣма да ви забавлявамъ, но съ дѣла благи, съ дѣла вѣлики, Ще ви нахраня и нѣма да огладнѣете, и ще ви напоя, и нѣма да ожеднѣетъ, защото хлѣбътъ и водата съ които ще ви нахраня и напоя, ще бѣдатъ присжщень животъ — Мизраимъ, Мизраимъ. Халель ве бихаръ хошамаимъ, хенени, хени, фенахъ фенимъ, хаберимъ кошеть ви хадони — В: — М: —

Защото самъ Богъ на силитѣ е вече който изпълнява своята ветозавѣтна воля. Той е крѣпкиятъ Господень, синътъ Давидовъ, който иде да вземе своето царство съ сила. И ето той отъ дълго врѣме е тукъ, новородень въ сила и слава да поеме юздитѣ на царството Божие и да управлява съ правда, святось и истина. Богъ е който го въздига и не ще да закъснее да се яви о врѣме. Но пази се, бжди скромень, смиренъ и чистосърдечонъ, понеже Богъ е който върши, а ти си който изпълнявашъ. Святъ си ти Боже мой, Отче праведний, който си и който ще бждешъ единъ въ вѣкъ, вѣчний, всѣсилний и всѣмъдрий. Благословено да бжде твоето име отъ мене. Ей Господи, защото тя познавамъ, че си истинень и неизмѣняемъ винаги. Слава, честь, хваление и поклонение тебъ подобава всѣкога.

Богъ който говори въ тайно е вече помѣжду вази той е войнъ силенъ който се подвизава за правдата. Той е Отець нашъ Богъ крѣпкий, който ни води. Радвай се царь сионовъ, защото Богъ твой тя помаза за да сждишъ народитѣ. Духътъ на Господа Иехова е връхъ тебе, защото Богъ е царь все-силенъ и крѣпкъ. И силата на ели — мели е съ онзи, който е избранъ отъ Господа на силитѣ. Веселете ся вий който го любитѣ и радвайте се въ неговата слава, понеже той е крѣпкъ, кроткъ и смиренъ на сърдце. Възвеселися небе, и възпѣй

земя на Господа твоего, твоя спась. Той е Богъ благий, Богъ праведний и святий. Единъ въ вѣкъ, изпълняющъ все и въ все. Благословено да бжде неговото име.

И рече Господь, стани и възвиси родътъ си, защото ида като войнъ избранъ, отъ четеритѣ краища на земята за да поразя всѣка тварь съ мечътъ на духа си, понеже съмъ угорченъ въ душата си за неправдата и нечестието което сториха прѣдъ лицето ми. Този родъ не разумява да прави сждь и правда. Тѣ сж синове на заблужденията и чада на беззакония. Въ мислитѣ си станаха суетни и въ размишленията си нечестиви, станаха причина да се охули името ми, и развратиха съвѣтитѣ ми. Ето ще ги посѣтя на врѣме и ще възвърна прѣстжпленията имъ връхъ самитѣ имъ мисли. Съмъ ли азъ единъ който трѣбва да се прѣзира? И ако се сждитѣ ще се оправдаете ли? Ако ме прѣслѣдвате ще постигнитѣ ли цѣльта си? И ако ме хулитѣ, ще се възвиситѣ ли? Ще приемете ли блага отъ езика си и благодать отъ сърдцето си? и ще ли се утѣшите слѣдъ подвига, и намѣрите миръ слѣдъ побѣдата си? Роде лукавий и нечестивий, противъ кого възставате, противъ мене ли, противъ кого се борите и кого защищавате? Какво гоните и какво ще намѣритѣ? Синове лукави погледнете на дѣлата си, що вършитѣ, сте ли изгубили поне всѣка искра на чест-

ность и справедливостъ? Що е този вопль, който се донася отъ лицето на земята до мене, жилище ли стана тя на нечестие и вертепъ на разбойници? Противъ кого дигате бранъ съ измишленията на сърдцата си? Ще постигнете ли желанията на душата си. Ето живъ съмъ Азъ, и както се клѣхъ въ старо врѣме, ще събера земнитѣ царства, и ще ги измѣта отъ лицето на земята, и името имъ не ще се чуе никога. Защото камъкътъ когото отсѣкахъ отъ върха на скалата ще ги съкруши и духътъ ми ще ги пояде. Ето подигамъ се въ бранъ противъ земнитѣ царе и противъ войскитѣ имъ. Ще имъ се насмѣя и поругая, и ще ги направя плешиво, и съвѣтниците имъ ще посѣтя и ударя съ жезълъ жезлъзень, и ще ги хвана съ примкитѣ на собствената имъ мъдростъ, и ще ги направя прицѣлъ на поругание, Защото въ размишленията си и пѣтищата си не ме поменаха, но приложиха безаконие врѣхъ безаконие, и прѣстѣпление врѣзъ прѣстѣпление. И туриха яремъ тежъкъ и не сносенъ върху чадата и синоветѣ на отробата ми. Ей тѣ не показаха милостъ къмъ тѣхнитѣ страдания, не подадоха рѣка за помощъ, ето, тѣхната кръвъ вече вика къмъ мене за отмъщение. Ето уморихъ се да търпя и дотегна ми да чакамъ за ващо покаяние. Утекихте ме до край съ прѣстѣпленията си; и съ развратнитѣ си сърдца огорчихте духътъ ми. Ще забравя ли пѣтищата ви?

Ей, ще познаете че думата ми е неизменна, и помишлението на сърдцето ми неотменно. Въ единъ день ще ви посѣтя съ гласъ когото никога нѣма да забравитѣ и никога втори пѣтъ не ще се яви въ сърдцето ви желание за да струвате това което днесъ вършите. Месаилъ съмъ, и ще бждж: Метаксоъ мета калеосъ; Мезонто Иполитосъ, препонето Хели елеосъ. — Месаилъ месаили, мели, Мелекъ бихаръ бихари, Селили Семоилъ, Вари Варисимъ.

Стани и възпѣй на Господа; Защото извърши своята правда. Възвиши гласътъ си за „Сионъ“ и възпѣй му, че Господъ иде да се възцари въ него. Възвѣсти на Израилъ, че оногова когото очаква иде. И нека рече сега Израилъ: „благословенъ онзи който иде въ името на Бога Ихова.“ Ида казва Господъ, както помазаникъ комуто е дадена сила и власт да възстанови Миръ и Правда. Да принуди народитѣ да исковатъ оржжията си за сѣчива, да обработватъ земята. Ида казва Господъ за да се открия въ чистота и святостъ за да поставя мѣрило за чловѣческия умъ, да му дамъ крилата на зората, лѣтящи къмъ вѣчния прѣстолъ. Ида казва Господъ, да дамъ наследие на душата моята вѣчна и нейзчерпаема любовъ. Ида казва Господъ, да дамъ благодать и красота на чловѣческия духъ. Ида казва Господъ, да облѣка, нахраня, напоя и да утѣша и помилвамъ всички които ме чакатъ; всички които вършатъ прав-

да, всички които освѣщаватъ Името ми и закона ми по лицето на земята. Ида, будни бждѣте, готови за брань, препасани съ правда и святость прѣзь чрѣслата. Събуди се „Сионе“ защото днитѣ на сетовението ти се свършиха. Бжди готовъ да ме приемешъ не както но преди. Знай че въ мене ще се нарѣче твоео наследие, защото ще се наречешъ: избранъ и помазаникъ Божий. Ето както говорихъ и извършихъ. Синовеѣ ти и дащеритѣ ти отдалечъ ще ги донесжтъ на камили и и мжски, и даже по славно отъ това. Ето подигни очитѣ си, и вижъ Господа който стои посреѣдъ тебе, катъ женихъ готовъ за невѣстата. Вижъ колко сж славни неговитѣ възделения отъ небето. Подигни очитѣ си и вижъ какъ той стой почтено помежду ви. Погледни и вижъ какъ той е кроткъ и смиренъ по духъ и сърдце. Ето Сионе твоятъ избранъ Царъ и владика на все, въ тебе не се е подигалъ подобенъ нему. Възвѣсти се сега за Помазанника Господень. Възтржби и възвѣсти на народитѣ славата му, защото той е Господъ крѣпкий, Господъ силний, Господъ славний, идящъ облеченъ въ дрѣхитѣ на правда и миръ на святосъ и любовь, отсега вече нѣма да се чуе въ тебе плачъ и ридание, но радость и веселие Господне. Защото Господъ Богъ твой ще изпълни земята съ знание и благодать, и всички ще бждатъ научени отъ него и ще се нарежтъ родъ избранъ, сѣме Царско, свѣщеници

Божии. Пѣйте на Господа пѣсень нова. Осана, осана. Месаиль, Халилуя Халилуя Ели.

Азъ съмъ Богъ, и нѣма да се повърна отъ благитѣ си намѣрения. Душата ми се привърза за Сионъ затова го и възлюбихъ, защото познахъ, че той ще ме познае и ще възложи своята надежда и спасение въ менъ. И дѣйствително той ме позна и възвиси гласътъ си за помощъ. Той се оподоби както жена раждающа о врѣме и труди се и роди синъ, когото Богъ прие за наслѣдникъ, понеже той е синъ, синъ неговъ, когото направи царъ на народитѣ. Ето ще съкруши оржжията на народитѣ и оржжията на воущитѣ, защото избраний ми иде да приеме своето наслѣдие. Ще го облѣка въ сила и мощъ, и ще стѣпче и сжкруши съ силата на духътъ си всички които се противятъ. Защото истина ви казвамъ, че войнството небесно ще прѣдхожда прѣдъ него и той ще прѣходи прѣдъ тѣхъ. Той ще бжде непобѣдимъ. Ето ще заповѣда и ще стане споредъ желанието на сърдцето му, защото правдата Господня обитава въ ного. Той е скромень и смиренъ по сърдце, но строгъ въ сждъ и правда. Когото благослови ще бжде благословень, и къмъ когото се подигне неговото негодувание за безаконие, ще бжде поядень: Защото истина ви казвамъ, че земята нѣма вѣчно да се облива съ чловѣшка кръвъ, защото самъ Богъ не благоволява въ погинванието на грѣш-

ника. Ето скоро ще чуете гласъ отъ небето, Гласъ на приходящия и исходящия отъ Господа Ангелъ на силитѣ.

Така говори онзи който ни е изкупилъ съ своята кръвъ, който е нашъ Братъ; плътъ отъ плътта ни, и костъ отъ костта ни и духъ отъ духътъ ни, на когото душата е обединена съ нашата душа, и сърдцето му жали и тъжи за своитѣ си. Той е единъ който ни обеднява съ Бога на силитѣ и Отца на духоветѣ и любовта. Той е нашето щастие, нашата радостъ, нашето блаженство. Защото кого бѣхме любили друго въ човѣческата душа, ако не него? Защото той е по-красивъ и благъ по духъ, единъ който винаги люби и никога не прѣдстава, единъ неизменяемъ въ своята душа, единъ готовъ всѣкога да отдаде всѣкому длъжното и подходящото. Отче мой твоитѣ пѣтища сж вѣчни и неизмѣняеми. Ти си единъ въ когото всичко сжществува и се обединява. Отъ твоятъ Животъ всички ниприехме благодать за благодать, сила за сили, любовъ за любовъ. Защото твое е Царството, Силата и Славата въ вѣки Аминъ. Ето казахъ цѣлата истина, говори Богъ Иехова. Не отлагайте денътъ на спасението си, нито се оболщавайте въ помислитѣ на сърдцето си, да мните, че нѣма да посѣтя земята която създадохъ и приготвихъ вамъ за живѣние; Не ще ли потърся смѣтка отъ ржката ви за дѣянията ви? Ей обърнете се вий къмто мене които любитѣ душитѣ си и цѣните Живота си. Не отлагайтѣ своето приготвление, защото

ще дойда като нощенъ крадецъ. Слушайтѣ гласътъ ми докътъ ви подканвамъ въ пѣтя на Живота. Защото ето малко и ще пристана да викамъ да се обърните къмъ мене. Защото денътъ на моята благодать има опрѣделени граници, задъ които денътъ на правдата на истиний сждъ, ще настане. Прѣдстанете да мамитѣ себе си. Азъ съмъ пѣтя и Живота. Ако нѣкой яде отъ този хлѣбъ и пие отъ тази вода, той ще бжде живъ винаги, както и Азъ съмъ Живъ, спри се сега и помисли малко върху своето бждаще. Ето колко пѣтя стана идвамъ при тебе и още не си ме позналъ.

Ще призирашъ ли още моето Слово? Ще постоянствувашъ ли да пристѣпвашъ моятъ законъ? Ето скоро ще чуешъ моятъ гласъ и ще познаешъ че Азъ говоря, Богъ вѣликъ и страшенъ въ сила и мощъ. Внимавай сега въ думитѣ ми и бѣгаи отъ пѣтътъ на нечистивитѣ. Докътъ е още день, обърни сърдцето си къмъ Моя Духъ, за да намѣришъ миръ и спасение на душата си. Азъ съмъ и ще бждж веренъ къмъ тебе и нѣма да те оставя, но ще те въздигна съ крѣпката си дѣсница, и ще положи враговѣ ти подъ поднажението ти, и ще те направя царъ и свѣщеникъ и ще бждишъ въ домътъ ми свѣтилникъ който никога нѣма да огасне; и въ тебе ще се възцари Господъ и нему ще бжде царството и силата и славата въ вѣкъ. Азъ съмъ Исусъ царътъ сио-

новъ пострадавший за грѣховеѣ на свѣта, спаситѣль на мира, Богъ крѣпкий, който говорихъ чрѣзь Рабитѣ си и дадохъ словото си вамъ за свидѣтельство. Словото ми е духъ и истината. Ето азъ те познавамъ кой си, но пѣтищата Божий сж неислѣдими. Богъ е Богъ Тайна вѣлика. Приеми сега моя духъ и благословенъ бжди, понеже трѣбва да те благословя. Свѣтия ми Духъ въ тебъ съизволява. Той тѣ пази и крѣпи винаги. Той тѣ люби и въ тебъ се весели — колко сж благи неговитѣ мисли за тебъ! Той бди надъ тебъ день и нощъ. Какъ полива душата ти съ небесна роса, какъ той тѣ озарява, просвѣщава и ржководи всѣки день! Ако и ржка за ржка да се хванятъ всички които ненавиждатъ живота ти пакъ нѣма да успѣятъ въ замислитѣ си. Онзи който се бори противъ Тебе, нека знай, че се бори противъ Свѣтия Духъ.

Ти си Богъ Мой помазанъ отъ вѣки, да бжде волята Твоя. Ти си Богъ мой който знае всичко, ето нѣма скришно прѣдъ твоитѣ очи, въ ржцѣтѣ ти е даль сила и власть и всичко ти е възможно. Прѣдъ тѣбе ще се поклони всѣко колѣно. Тронътъ ти ще е Тронъ вѣченъ и домътъ ти ще се нарече домъ за молитва. Поклонете се Господу въ духъ и истина. Пѣйте и възпѣвайте въ душата си всички, които го любите. Благословонъ Господъ нашъ Отецъ на Праведнитѣ; Слава и честь да бжде Нему, сега и въ вѣки Аминъ.

Това говори Господь самъ и трѣбва да е истинна непоколибима, кой може да ислѣдва неговитѣ пжтеки? Ето душата ми е въ смущение; Нѣма правда и необитава святость безъ Негова духъ. Желает душата ми мирътъ Господень, но той не е дошелъ въ пълнотата си. Боже мой, дано твоитѣ мисли прѣвъзможнатъ и дано твоята благодать преодолѣе въ сърдцето на тия мои братя. Ето говорилъ си и повѣрвахъ. Твоитѣ думи сж животъ вѣченъ. Ще тѣ чакамъ до кѣтъ прѣвъзможнешъ надъ враговетѣ си, и докѣтъ силитѣ Адови се поколебаятъ отъ своята основа и ти се прѣвъзнесешъ и вѣцаришъ въ вѣкъ. Когато всѣка тварь горѣ въ небето, или долу въ ада преклони колѣно прѣдъ твоя прѣстолъ; защото си святъ и праведенъ. Боже да дойде твоео царство, Отче да бжде твоята воля, както горѣ въ небето така и на земята.

И Рече Господь, Господу моему: Азъ съмъ свѣтилникъ който освѣщава душата ти, защото съмъ истиненъ сияющъ въ тъмнината. Отъ прѣзобилието на живота си тѣ родихъ, за слава моя, и отъ пълнотата на любовта си тѣ въздигнахъ, обединихъ въ сила и мощъ и мѣдрость, като тѣ освѣтихъ, за да изпълнявашъ волята, ми а понеже благоволявамъ въ тебъ по причина че съмъ. Богъ вѣченъ, който тѣ призовахъ спорѣдъ съизволението на святия си Духъ, отъ дълбочинитѣ на своята душа и ти дадохъ видъ

и рекохъ: ти си синъ мой, Азъ днесъ тя родихъ.

Родихъ тѣ въ свѣта за да се умножишъ и станешъ вѣликъ, да бждешъ подобень мене. А понеже ты родихъ въ свѣта, то и затова ты и призвахъ чрѣзь Духътъ си, за да ме познаешъ, че Азъ съмъ Богъ вѣчний, Единъ все обемящъ, който съмъ и който създавамъ и движа, отъ когото всичко по начало излиза и по начало се връща. Този истиний съмъ Азъ единъ твой Отець — отъ вѣкъ и до вѣка. Всичко що създавамъ е за тебе и ти за всичко и ще ты посрѣщнатъ всички като Господъ, царъ и тѣхень братъ, когато Азъ Богъ вѣчний Елихи Ихова пращамъ, за да откриешъ себе си на всички, че въ моята вѣчна любовъ всичко живѣе, всичко расте, всичко се плоди и вѣчно весели. Защото съ крѣпка дѣсница крѣпя и съ мждрость и знание обръщамъ все, затова къмъ мене се обръща всѣка тваръ, за да приеме сила да се крѣпи — ето Азъ ги викамъ по име, и тѣ ще чуютъ гласътъ ми и ще се развесятъ. Защото Азъ съмъ Богъ вѣчно тѣхень който присѣтствува чрѣзь силата си всъде. Затова да се не колебай сърдцето ти, думитѣ ми сж вѣрни; ето Азъ съмъ този който говоря съ тебе: много пъти съмъ ти говорилъ съ благость и съ любовъ. Затова прославиме и ще ты прославя. Благословиме и ще се благословишъ. Освяти името ми въ душата си. възвисй правдата ми за сждъ, и Любовта ми за

спасение. А Азъ съмъ Богъ твоятъ свѣтъ духъ, който ще свидѣтелствувамъ. Ето познавамъ тя, зная теготитѣ на душата ти и скръбъта ти е извѣстна менъ. Желанията на духъ ти сж благопристойни, и мислитѣ на сърдцето пълни съ благодать изходящи отъ Бога.

Затова сега укрѣпи сърдцето си и усвяти умътъ си и пригответи душата си за Бога — погледни на свѣтъ и знай чрѣзь вѣра, че всичко това Богъ за тебе извършва. Погледни на неговитѣ работници, които съ него заедно работятъ всѣкой единъ отъ тѣхъ отъ своята нива добритѣ плодове, принася катъ благъ даръ на общия юлтаръ на любовъта. Ето на тѣзи труженнитѣ на истината, благослови ги, за да приематъ своята плата за честния трудъ.

И тѣй братя мои, честни и добри работници по всичкитѣ клонове на общото дѣло въ царството на Истината, които се трудите за просвѣщението на свѣта, и подобрението участъта на всѣкъ страждующъ; приемете благословението Божие. Неговия Миръ и веселие, които прѣвъзхождатъ всѣкой умъ, да изпълни сърдцето ви — и Богъ на Истината да благослови дѣлото си въ вѣкъ. Елате сега всички които любите Господа, да му се поклонимъ въ Духъ и Истина. Защото Той е Богъ нашъ, и Отецъ нашъ отъ вѣка.

Онзи къмъ когото е словото Господне трѣбва

да внимава, съ всичкото си сърдце и умъ да проумѣва пѣтищата му. Но моя духъ е въ смущение, нѣма другъ изходъ освѣнъ да приема пѣтътъ на Новия животъ. Защото Богъ ме направи поругание и звиздание на всички. Съ поношенията и прѣстѣпленията имъ ме натовари. Нарани и смаза душата ми за тѣхний миръ. Скри лицето си отъ мене, като, че се е утекчилъ отъ моя викъ. Станахъ присмѣхъ на своитѣ си, чакамъ за видѣлина, но ятъ нѣма. Кой може да умилостиви Господа? - Ако той е рѣшилъ, кой ще го въспрѣ? Моятъ миръ и моята радостъ сж се помрачили вътре въ менъ. И причината за това зная; но може ли да се повърне и направеното да се отстрани? Отъ дѣтинството си търся моятъ Богъ, Господъ, Царъ и Отецъ, но като, че надеждата ми постоянно се осуетява. Може ли праведний да върши волятата му кога е натоваренъ и съвпрегнатъ съ нечестие? колко е нещастна душата ми! Знанието ми е изчезнало, достоинството се е изгубило, правдата ми се е помрачила, и волята ми свързана и азъ съмъ като единъ който е станалъ подигравка на сждбата. Но всичко това е праведно върху ми; защото спорѣдъ заслугата и заплатата; спорѣдъ послушанието и благословието и споредъ любовта, отговора. Има ли себелюбива любовъ нѣщо общо съ Бога? Не! Богъ прѣзира всичко що е отъ свѣтътъ. Дълго ли ще се бавишь Госпо-

ди? Не! Ето наврѣме ще тя посѣтя за да тя благославя. Азъ ще бѣда вѣренъ както се клѣхъ, въ святото си име, че ако и всички да се опълчатъ противъ тебе, пакъ нѣма да успѣятъ, защото азъ съмъ Богъ който тя крѣпя и рѣководя. Ако се бавя още то е съ цѣль, да дамъ вѣме. Азъ съмъ истий, днесъ и утрѣ. Защото ще излѣя духътъ си скоро и изобилно. Вѣмето е близо за „Царството Божие“ пази завета ми, защото само ти си едно свѣтило което нѣма да изгасне. Заради тебе ще благословя, заради тебе ще помилвамъ всички. Моли се за другитѣ, не прѣдставяй въ моление, духътъ ми е съ тебе винаги. Нечистъ духъ нѣма да се докостни до душата ти. Онова което Азъ освѣщавамъ, може ли да бѣде нечисто? Зощото не съмъ ли Азъ който изпълня закона? И ако азъ дѣйствувамъ, кой ще ме изобличи че върша грѣхъ? Не съмъ ли азъ Мѣрило, Святъ Пѣть, правда, истина, милость. любовь, вѣра, надѣжда и благость? Защото истината ми е сѣщинска добродѣтель, любовта ми е непоколебима и благостта ми прѣбѣдва въ вѣкъ — моятъ миръ да прѣбѣдва сега съ тебе, и присѣтствието на духа ми да те осени. Приеми моето благословение. Азъ съмъ Богъ! Господъ, Сава Отъ Богъ неизмѣнимъ вѣченъ, който съмъ отъ вѣка и до вѣка, единъ който съмъ и който творя спорѣдъ благоразположението на духътъ си. Азъ съмъ твоя духъ който ти просвѣщавамъ

и умодрявамъ, който тя уча въ знание и мъдростъ, който съзиждамъ своето царство, който тя утѣшава и подкрѣпя, който говори всѣкога съ тѣбъ. Окоето ми е будно. ржката ми е готова да помага. Благослови сега Господа въ сърдцето си, и го освѣти. Въ това Богъ се весели да го любимъ, да му служимъ отъ душа и сърдце.

Ей Господи да бждешъ благословенъ отъ сега и до века да се възвѣличи името ти.

Ето слушай, Господъ къмъ тебъ говори. Неочаквашъ ли добрини и благословения въ пѣтя на живота си? Не ли за това се трудишъ постоянно да добиешъ сила и духъ, за да можешъ да живѣешъ както подобава? Не ли за храна и облѣкло се луташъ постоянно? И отъ що произлизатъ всичкитѣ ти страдания, ако не отъ извънредното ти желание? Понеже не си благодаренъ на онова което можешъ постепенно да добиешъ съ трудъ. Ти желашъ щастieto, но трѣбва нѣщо да заплатимъ за него. Не си ли готовъ да послужишъ на другитѣ въ тѣхнитѣ нужди? Научи се тогава, че Господъ изисква да правишъ добро, но не слѣпо, — но съ пълнота на сърдцето си, съ знанието на умътъ си, съ любовта на душата си. Не се стреми просто като воля за плѣвата, или като тигъръ за своята жертва, или като лисица подла къмъ курникътъ на своя съсѣдъ — не жили като скорпя съ своята опашка, нито

хапи като змия. Понеже ако отровишъ своя ближень, що ще се ползувашъ отъ дѣлото си? Или ако погълнешъ брата си що ще добиешъ? Живота на брата ти нѣма да стане стежание твое никога, и по никой начинъ. Добрѣ да живѣешъ, добрѣ да работишъ, добрѣ да се отнасяшъ, това изисква живота. Трѣбва да давашъ отъ онова което си приелъ отъ него. Който оре ще приготви почва за сѣидба, и който сѣе, ще и да сжбира. Законътъ е: каквото посѣе чловѣкъ, това и ще и да пожене. И тъй да се не устращава духътъ ти отъ никого. Надѣй се на Господа, защото той е вече много близо. Ще чуешъ гласътъ му и ще се възрадвашъ. Той ще ти направи знамѣние голѣмо, ще ти засвидѣтелсува, че е вѣренъ. Ето той ще ти открие тайната. Тази тяжесть която е въ душата ти ще се прѣмахне, Божия духъ ще те осени, Богъ ще тя въздигне като единъ отъ мъртвитѣ. Ето ще трѣбва да почнешъ и по скоро вѣликото дѣло за което съмъ ти говорилъ прѣзь всичитѣ врѣмена. Азъ съмъ този Богъ вътрѣ въ тебъ. Богъ тайний, неислѣдимий, вѣчний който обитава въ правда и истина. Азъ съмъ истий онзи който говоря всѣкога, който учи мждрость.

Азъ съмъ онзи който съмъ билъ съ тебе винаги. Азъ съмъ онзи на когото си чулъ гласътъ, азъ съмъ онзи Богъ Любовь. Пжтищата Господни сж неизмѣнѣми, за то Богъ ще благоволи и ще

покаже милость. Богъ ще дойде и ще тя избави и ще тя укрепи като стълпъ непоколебимъ. Той ще извърши все що е говорилъ и все що е обѣщаль. Идаты дни въ които праведнитѣ ще се радватъ че Господъ е тѣхенъ пастиръ. Стой твърдъ както и до сега. Бъди вѣренъ при всичкитѣ испити да не могатъ враговетѣ Божий да тѣ охулятъ. Освяти името Господне. Благослови Господа въ душата си. Въ това се Той весели когато въздигаме хвала и молитва прѣдъ прѣстола му. Чудни сж Божитѣ милости и щедрости. Благоотребенъ милостивъ и жалостивъ е Господъ. Радвай се въ Господа. Извършвай всичко спорѣдъ съвѣтитѣ на Свѣтия Духъ.

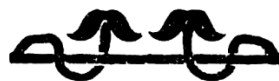
Защото така говори Духътъ Господенъ: на третий станъ възвание, а на четвъртий освящение; а а въ цѣлостята на три и четири, седемъ служения. Всѣкога кога ме призовавашъ ще тя слушамъ, понеже съмъ Богъ Святий, Духъ близо, силенъ да помагамъ.

Правота, чистота, вѣра, надѣжда, любовь, не търпи никое двоеумие, нито двоеличие, вѣнъ всѣка гнѣвливость. Богъ не е Богъ на гнѣвъ, но на благодать той е които спазва милости до тысящи родове. Той не приема одумванието и неблагодарността. Имай пълно упование въ Него, като неизмѣняемъ и постояненъ на своитѣ обѣщания: а слѣдъ всичко това Богъ ще ти прати благословение; защото той

знае защо те е пратилъ; и неговитѣ планове и възнамѣрения никой не може да възпрѣ или да усуети. Господь е крѣпкъ въ всичко. Избраниятъ Божий Царь и священикъ Христосъ, Господь на господарите. Азь ида днесъ ида да тя благословя. Азь съмь този който съмь отъ начало. Богъ святий. Царството на *Отца* моего приближава. Ида да сторя волята на вѣчний Богъ Ихова. Отець на бждащитѣ вѣкове Господь на любовта все и въ все.

Блажени които го Любятъ, и сж Любяни, защото е тѣхно царството, мирьтъ, радостьта и живота.

Събуди ся ти който спишь. „Врѣме е:“ възкресни отъ страститѣ на, „ниский,“ ти който си умрѣлъ. И размисли за живота си: отъ гдѣ идѣ? — Защо е? Гдѣ си го отправилъ? Лѣптата която ти е дадена да принесешъ за благо на ближний си, гдѣ си я оставилъ? Ето чакамъ на тайнитѣ врата на сърдцето ти за отговорь.

ЦѢНА 20 СТ.